

Gedichten serie Mythose

Het is een mythe dat men mentaal ongenaakbaar,
tot men zich dient te onderwerpen aan de overheersende kracht van de psychose.

Inhoud

Inhoud	2
Psychose: Jij en ik.....	3
Psychose: Wie ben ik?.....	3
Psychose: Mijn Olympus	4
Psychose: De Tirannie	4
Psychose: Het Einde.....	4

Psychose Deel I : Jij en ik.

Daar waan ik mij een baan door er te staan.

Gemunt, onverdond, en in een ander leven had het gekund.

Relaties verengen, verzingen, maar alles behalve dan verlengen.

Ingelijfd in een ander persoon, niet meer gewoon, maar in een dagdagelijks icoon.

Gebracht, veracht, maar voor het leven te veel doordacht.

Gekanteld in een ander welzijn, zonder fysieke pijn ... zijn de gedachten niet meer zo rein.

Het leven kleurt niet meer roze, bij een psychose waar je niet voor hebt gekozen.

Psychose Deel II: Wie ben ik?

Een schel geschal uit de klaroen ... plots kreeg mijn leven van katoen.

Een voet voorwaarts, een voet zijwaarts, heel mijn leven neerwaarts.

Daar zeeg ik neer met zedige en natte ogen, ik was over de reling des levens gebogen.

Tranen parelen duizend manen, humor is de champagne van de robuuste tranen.

Op deze opdoffer van formaat wist ik van bijlange geen raad.

Ik wist niet meer wat ik deed, maar ik berokkende ook niemand leed.

Toch moest ik binnen, want ik moest mijn onreine gedachten ontginnen.

Het leven stond plots stil, maar met een losgepeuterde schil.

De visser legde niet meer zijn netten uit, maar stond bezielde in zijn kajuit.

Zijn wereld was weggelegd, gekielhaald langs de enorme plecht.

Om in een ander brein te vertoeven, hoefde hij zijn fantasie niet meer terug te schroeven.

Hij is wie hij is, hij was wie hij niet was, dat is, mijn beste, wat je net doorlas.

Psychose Deel III: De Tirannie

De strenge omarming van het leven deed mijn sidderen en beven.

Een behaging, een omhelzing, jou naastliefde kent geen beperking.

Ik vocht, ik zocht, ik mocht, toen was ik plots op het einde van mijn bocht.

Ik kwam om te zien, je bent zo androgyn, jou verschijning was niet zo exocrien.

Ik overheers, ik beheers, inzien was zo hardleers.

Jou tirannie heeft zo in mij bestaan, het dreef me bijna tot ... een ongekende waan.

Psychose Deel IV: Mijn Olympus

Scylla overwon Charybdus. Daardoor viel hij toch van zijn Olympus.

De titaan veranderde in Titiaan, hij kon het wachten op Godot niet meer aan.

De immense innerlijke pijn voor Argus zijn ogen, konden zijn tranen niet meer drogen.

Niet gemaakt van balsa, danste hij met Afrodite toch de salsa.

Laat hem ouwehoeren met Bacchus, het zwijn, ... dan drinkt hij de stilte van zijn ambrozijn.

Penetrerende woorden, schering en inslag. Dan betaalt hij Charon ... met zijn lach.

Zo alleen zag Hades niet doorheen zijn pijn, ... zijn immers immense grote schijn.

Psychose Deel V: Het Einde

Kabbelend in het diepste van mijn water, ontluikt in mijn ratio mijn innerlijke sater.

Ik moest niet nog een minuut wachten, want dan ik zou de rest van mijn leven verachten.

Ik ben neer getuimeld van het hoogste verdiep en uiteengespat als een kwijlende poliep,

Ik klonk op mijn karkas met vrouwelijke paladijnen, gevlochten in een hoop gordijnen.

Ze stonden klaar om mij te bedekken ... en zo ook uit mijn leven te vertrekken.